

opusdei.org

Segells amb un missatge que ha creuat fronteres

Mitjançant una col·lecció de segells i en el context del centenari de l'Opus Dei que s'aproxima, María José Pedreira ret homenatge a la figura de sant Josepmaria Escrivà i al missatge universal que ell va promoure: la santedat a la vida quotidiana.

07/07/2025

Tot amb moderació, excepte col·leccionar segells! Així revela la seva afició María José Pedreira, una apassionada per la filatèlia des de petita. Va néixer a Santiago de Compostel·la, per temes professionals ha viscut diversos anys a Barcelona i actualment resideix a Vigo.

La Ciutat Comtal ha estat un abans i un després en la seva afició, ja que hi va conèixer col·leccionistes importants, experts que la van orientar en l'enfocament de la seva col·lecció i associacions que li van facilitar participar en exposicions.

Amb motiu d'una proposta de la seva associació de col·leccionistes, María José es va llançar a reunir segells de l'Opus Dei i de sant Josepmaria amb què il·lustrar el centenari de l'Obra, que se celebrarà entre 2028 i 2030.

En aquesta entrevista explica la col·lecció, d'on neix la seva afició o

com troba aquestes peces úniques arreu del món.

Com i des de quan comença aquesta afició per col·leccionar segells?

Des de petita sempre he col·leccionat objectes, els típics que col·leccionen tots els nens: adhesius, cromos, mostres de colònia i tantes altres coses que ja no recordo. Alhora que mantenia altres col·leccions vaig començar a aplegar segells, però amb 11 anys, vaig decidir deixar-les i seguir només amb els segells... fins avui.

Quin significat té per a tu l'Opus Dei i com decideixes participar en la commemoració del centenari d'aquesta institució a través de la filatèlia?

Quan vivia a Barcelona em vaig associar al Cercle Català de Col·leccionisme de Sant Feliu de Llobregat. Aquesta associació promou un parell d'exposicions a l'any sobre temes relacionats amb esdeveniments rellevants per a la ciutat.

En aquest cas, l'any 2024, Sant Feliu va celebrar els 500 anys de la Catedral de Sant Llorenç i es va proposar rendir un tribut a l'esdeveniment organitzant una exposició, la temàtica de la qual fos la religió.

Hi va haver col·leccions relacionades amb l'arquitectura i l'art a catedrals espanyoles i europees, segells de Nadal, de la Mare de Déu, personatges històrics, sants, el Camí de Sant Jaume, etc. A mi ràpidament se'm va acudir participar amb una exposició anomenada “Camí cap al centenari de l'Opus Dei: 1928 – 2028”.

I per què en particular aquest tema?

A la meua vida la figura de Crist sempre ha estat un far brillant amb més o menys intensitat. Als anys 90 vaig conèixer l'Opus Dei i el seu missatge no em va deixar indiferent: poder convertir la vida ordinària en una cosa santa em va tocar profundament.

Igual que altres temes, l'Opus Dei em va començar a interessar i per ara no ha deixat de fer-ho. Vaig començar a reunir segells relacionats amb l'Obra l'any 2000 quan Espanya va emetre un segell dedicat a sant Josepmaria commemorant el 25è aniversari de la seva mort.

Els anys següents he reunit molt material, però mai no vaig arribar a organitzar-lo amb els requisits que exigeix una col·lecció temàtica. Arran de la iniciativa de l'Associació de Sant Feliu em vaig animar i, en

aproximadament tres mesos, traient temps d'aquí i d'allà, vaig elaborar un pla que expliqués la història de l'Opus Dei des dels inicis fins a l'actualitat.

Des de la seva fundació el 1928, l'Opus Dei ha crescut i s'ha expandit portant la idea que la vida quotidiana pot ser un camí cap a la santedat. És possible explicar això mitjançant una exposició de segells?

Doncs sí, és possible. Els segells van néixer per complir una única funció de franqueig, però ben aviat va aparèixer la idea dels segells commemoratius. Cada país els emet per mostrar els fets històrics, personatges destacats, patrimoni cultural, tradicions, identitat o naturalesa. En el cas de la meva col·lecció, no és només un país el que emet segells relacionats amb l'Opus

Dei, sinó que són països dels cinc continents.

Això és lògic perquè el caràcter de l'Obra és universal i la seva empremta s'aprecia a tots els continents. El títol que vaig triar per a la meva col·lecció, “Camí cap al centenari de l'Opus Dei 1928-2028”, crec que en resumeix bé el contingut. Pretenia mostrar què és l'Opus Dei, des de la fundació fins a l'actualitat, destacant especialment la figura del fundador, sant Josepmaria.

Es va dividir en diversos blocs diferenciats: la fundació i la figura del Sant; els inicis i època de la Guerra Civil espanyola; el desenvolupament de l'Obra i el seu itinerari jurídic; una part important dedicada al missatge de l'Opus Dei; l'expansió pels cinc continents amb especial rellevància a Europa, Amèrica i Àsia per les seves emissions postals; i un darrer bloc

dedicat a mostrar diferents iniciatives apostòliques al món.

Tots aquests blocs es troben ben representats en desenes de segells, mata-segells i altres articles filatèlics. Avançar per la col·lecció segell a segell i pàgina a pàgina és anar recorrent la història de l'Obra.

Has pogut recopilar tot el material filatèlic sobre l'Opus Dei que existeix?

Ingènuament, en el moment en què vaig presentar la col·lecció pensava que sí, que ho tenia tot. Segons la gent va anar veient-la, especialment col·leccionistes, em van fer veure que em faltaven força peces.

Aprofito per agrair la generositat, per exemple, d'Antonio Soler, un important col·leccionista de Barcelona que, ja acabada l'exposició, em va fer arribar diversos sobres argentins amb mata-

segells que desconeixia, a més d'un altre material. Vaig aprendre que, definitivament, una col·lecció de segells mai no està completa.

Aquesta passió pels segells t'ha portat a unir-te a una comunitat de col·leccionistes?

La meva col·lecció ha augmentat i millorat gràcies al fet que no l'he anat fent sola, sinó que he tingut contribucions de moltes persones. La meva mare va ser la primera que em va comprar un àlbum que encara conservo, un catàleg i a més em va subscriure a una revista especialitzada cap al 1994.

Quan va aparèixer Internet la meva col·lecció va canviar força i va rebre un impuls, aquesta vegada gràcies a col·leccionistes i la possibilitat d'intercanvis. Això va canviar quan me'n vaig anar a viure a Barcelona. Tinc dos records molt bons a aquesta ciutat.

El primer és de la plaça Reial i les parades dedicades a la filatèlia de diumenge al matí. Allà vaig descobrir Francisco Vicente, el primer expert filatèlic que he conegut, que m'ha anat resolent dubtes i assessorant des d'aleshores fins avui. El segon record és una fira de segells anomenada Barnafil que té lloc a les Cotxeres de Sants.

Jo estava donant una ullada a caixes plenes de sobres igual que molts altres col·leccionistes; per casualitat vaig començar una conversa amb tres col·leccionistes que estaven visitant la fira: Antonio Ferrer, Enrique Tena i José Manuel T. Em van comentar que eren socis del Cercle Català de Col·leccionisme de Sant Feliu i que, si em venia de gust conèixer a més gent col·leccionista, podia anar-hi un dia.

I així ho vaig fer, a la tornada de l'estiu amb l'inici del nou curs vaig

passar per Sant Feliu i vaig començar a participar en les activitats de l'Associació. Ara com ara, la meva col·lecció creix gràcies a tanta gent que recorda que col·lecciono segells i no els llença, sinó que me'ls dona.

De totes les col·leccions que guardes quines són les teves temàtiques preferides?

Hi ha diverses matèries que m'interessen i que les intento ordenar i “posseir”, sota col·leccions temàtiques. Suposo que per deformació professional tinc força material relacionat amb els grans físics i les seves teories. També col·lecciono sobre literatura, cinema, sobretot Hollywood, i art del segle XX.

M'interessen també les muntanyes, especialment els cims de més de vuit mil metres. Tinc una col·lecció força desenvolupada d'il·lustradors i dibuixos animats, una cosa molt

àmplia, des dels Germans Grimm fins als Simpson. I, finalment, la meva col·lecció realment estrella, la que m'encanta: l'Alhambra de Granada.

Rebutges els altres segells?

Mai! M'interessa tot el que cau a les mans. Això ens passa a molts col·leccionistes. Al fons tots tenim un mateix patró i podem ser una mica Diògenes amb els segells.

Si no m'interessen a mi perquè no faig aquests temes, o perquè potser ja ho tinc, no és motiu per no guardar-lo perquè sempre es pot intercanviar o sense més ni més regalar-lo a algun col·leccionista que sé que segueix aquest tema.

**Amb aquesta col·lecció has aconseguit fer-nos viatjar 100 anys per la història de l'Obra.
T'animaries a una nova exposició amb els nous segells que s'emetin**

quan l'Opus Dei compleixi el seu centenari el 2028?

Per poder exposar una col·lecció temàtica calen dues coses: prou material per mostrar-la i l'altra més senzilla, crear un ordre entre tot aquest material filatèlic que pugui explicar una història.

Tot això ja ho tinc, seria completar-ho i gaudiria amb una exposició encara més completa si s'emetessin segells commemoratius del Centenari, especialment a França, Alemanya, Bèlgica, Holanda i per descomptat a Espanya. Aquesta és la meva il·lusió!